

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83
E-mail: themis@minjust.gov.ua
http://www.minjust.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00015622

Народному депутату України

Домбровському О.Г.

13.05.2015 № 456-О-2-15/6

На № _____

Г **Шановний Олександре Георгійовичу!**

Міністерством юстиції розглянуто Ваш депутатський запит від 23.04.2015 № 8-3/3, який надійшов від Голови Верховної Ради України листом від 24.04.2015 № 11/10-1128, стосовно відшкодування шкоди за рахунок держави та судових рішень, якими стягнуто матеріальну та моральну шкоду, у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів та в межах компетенції повідомляється про таке.

За інформацією Державної пенітенціарної служби України (далі — ДПтС) станом на 01.04.2015 загальна кількість осіб, засуджених до позбавлення та обмеження волі, які згідно з вироками суду мають позови за виконавчими листами, за винятком виконавчих листів по аліментах на неповнолітніх дітей, становить 17 тис. осіб (40 964 виконавчих листи на суму 431 млн грн).

За виконавчими листами із заробітку засуджених було утримано та погашено ними добровільно в:

І кварталі 2015 — 0,5 та 0,7 млн грн відповідно;
2014 році — 1,9 та 1,8 млн грн;
2013 році — 3,2 та 2,6 млн грн;
2012 році — 3,4 та 2,3 млн грн;
2011 році — 3,2 та 2,1 млн грн;
2010 році — 3,3 та 1,6 млн грн.

У ДПтС України не здійснюється збір інформації про кількість обвинувальних вироків, прийнятих на території України, якими громадян засуджено за вчинення особливо тяжких злочинів.

Водночас інформуємо, що згідно із даними звітності Державної судової адміністрації України за вчинення особливо тяжких злочинів було винесено обвинувальних вироків у:

2014 році — 2345;
2013 році — 3786;
2012 році — 4251;
2011 році — 4678;
2010 році — 5950.

Поряд з цим зазначаємо, що звітність роботи органів державної виконавчої служби здійснюється відповідно до наказу Державної виконавчої служби України від 21.12.2011 № 66/2 «Про затвердження звітності за формою № 1 (піврічна) «Звіт про роботу органів виконавчої служби» та Порядку щодо її складання», погодженого з Державною службою статистики України.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
25.05.2015 17:34
ВХ. № 129253

Вказаною формою звітності передбачено узагальнення основних показників роботи органів державної виконавчої служби, що дає об'єктивну оцінку стану виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) за відповідний звітний період.

Окремий облік виконавчих документів про стягнення матеріальної та моральної шкоди із засуджених у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів зазначеною формою звітності не передбачено.

Додатково повідомляємо, що умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку, визначає Закон України «Про виконавче провадження».

Завданням державного виконавця є здійснення всіх заходів, необхідних для своєчасного і повного виконання рішення, зазначеного в документі на примусове виконання рішення, у спосіб та в порядку, що встановлені виконавчим документом.

Відповідно до статті 18 цього Закону у виконавчому документі зазначаються:

- 1) назва і дата видачі документа, найменування органу, прізвище та ініціали посадової особи, що його видали;
- 2) дата прийняття і номер рішення, згідно з яким видано документ;
- 3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, власне ім'я та по батькові) (для фізичних осіб) стягувача і боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності стягувача та боржника (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер стягувача та боржника (для фізичних осіб – платників податків) або номер і серія паспорта стягувача та боржника для фізичних осіб – громадян України, які через свої релігійні або інші переконання відмовилися від прийняття ідентифікаційного номера, офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади та мають відмітку в паспорті громадянина України, а також інші дані, якщо вони відомі суду чи іншому органу, що видав виконавчий документ, які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню, зокрема дата народження боржника та його місце роботи (для фізичних осіб), місцезнаходження майна боржника, рахунки стягувача та боржника тощо;
- 4) резолютивна частина;
- 5) дата набрання законної (юридичної) сили рішенням;
- 6) строк пред'явлення виконавчого документа до виконання.

Крім цього, зазначаємо, що відповідно до Порядку роботи з документами в органах державної виконавчої служби, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 25.12.2008 №2274/5, строк зберігання завершених виконавчих проваджень, переданих на зберігання, становить 3(три) роки, крім виконавчих проваджень, завершених за постановами про накладення адміністративного стягнення, строк зберігання яких становить 1 (один) рік.

Стосовно доцільності відшкодування матеріальної та моральної шкоди за рахунок держави у зв'язку із вчиненням особливо тяжких злочинів, у тому

випадку коли засуджений не має матеріальної можливості виконати рішення суду про виплату шкоди потерпілому, інформуємо про таке.

Відповідно до статті 1177 Цивільного кодексу України майнова шкода, завдана фізичній особі, яка потерпіла від кримінального правопорушення, відшкодовується відповідно до закону.

Згідно зі статтею 1207 Цивільного кодексу України шкода, завдана каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю внаслідок злочину, відшкодовується потерпілому або особам, визначеним статтею 1200 цього Кодексу, державою, якщо не встановлено особу, яка вчинила злочин, або якщо вона є неплатоспроможною.

Умови та порядок відшкодування державою шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, встановлюються законом.

Водночас частиною другою статті 95 Конституції України встановлено, що будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, їх розмір і цільове спрямування визначаються виключно законом про Державний бюджет України.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» видатки на відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю внаслідок злочину, не передбачені.

У свою чергу в частині другій статті 127 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) шкода, завдана кримінальним правопорушенням або іншим суспільно небезпечним діянням, може бути стягнута судовим рішенням за результатами розгляду цивільного позову в кримінальному провадженні.

Особа, яка не пред'явила цивільного позову в кримінальному провадженні, а також особа, цивільний позов якої залишено без розгляду, має право пред'явити його в порядку цивільного судочинства (частина сьома статті 128 КПК).

При цьому шкода, завдана потерпілому внаслідок кримінального правопорушення, компенсується йому за рахунок Державного бюджету України у випадках та в порядку, передбачених законом (частина третя статті 127 КПК).

На сьогодні КПК разом із традиційним способом відшкодування завданої кримінальним правопорушенням шкоди шляхом пред'явлення потерпілим цивільного позову до особи, яка його вчинила, передбачено нові механізми вирішення цього питання.

Так, КПК запроваджено інститут примирення між потерпілим та підозрюваним (обвинуваченим) на підставі угоди, який фактично покликаний забезпечити реалізацію права потерпілого на відшкодування завданої кримінальним правопорушенням шкоди, адже згідно з положеннями статті 471 КПК, укладаючи таку угоду, підозрюваний (обвинувачений), який звільняється від кримінальної відповідальності або якому зменшується строк покарання, зобов'язується відшкодувати шкоду, завдану кримінальним правопорушенням, чи вчинити на користь потерпілого певні дії, не пов'язані з відшкодуванням шкоди.

Водночас інформуємо, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 січня 2003 року № 117 створено Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги, в якому обліковуються особи, які мають право на пільги за соціальною ознакою згідно з законами України.

Питання внесення інформації про батьків вбитих дітей до Єдиного державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги, може бути вирішено після встановлення законом зазначеним особам пільг та надання їм відповідного статусу.

Пенсійне забезпечення в Україні є основною складовою системи соціального захисту населення і охоплює непрацездатних громадян похилого віку, інвалідів, осіб, які втратили годувальника, виплати яким проводяться у формі пенсій, надбавок та підвищень до пенсій, компенсаційних виплат, додаткових пенсій та державної соціальної допомоги особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам.

В умовах дії солідарної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування розмір пенсії кожного пенсіонера визначається індивідуально в залежності від набутого ним страхового стажу та отриманого заробітку, з якого сплачувалися страхові внески.

Непрацездатні члени сім'ї померлого годувальника, які були на його утриманні, мають право на отримання пенсії у зв'язку з втратою годувальника. Батьки померлого, які не були на його утриманні, мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника, якщо втратили джерело засобів до існування.

З повагою,
Міністр

Павло ПЕТРЕНКО